

VĚTRNÍK

Ročník 54.

Pondělí 9. října 2023

číslo 4.

O Krakonošovi, počasí a korupci

V neděli odpoledne se před divadlem Krakonoš vítal jednak soubor Kolár z Police nad Metují, jednak host přehlídky, herec a dabér Jiří Štěpnička. Za přípravný výbor KDP vítal Vladimír Vodsedálek. Bez jakékoliv licence tentokrát přinášíme přesný záznam jeho projevu.

Dobré odpoledne, vážení divadelní přátelé, rád bych vás přivítal na 54. ročníku KDP. Než se dostanu k oficiální části přivítání divadelního souboru Kolár a pana Štěpničky, řekl bych pár slov. Já jsem asi naražil na KORUPCI!

Ohledně počasí bych chtěl poděkovat Krakonošovi za to, že je dneska tak hezky. Víte, jak bylo včera. Včera vítala Svatuška, duše a předsedkyně festivalu, a bylo ošklivě. Došel jsem za Krakonošem a říkám: „Jemnostpane Krakonoši, nemohlo by být dnes trošičku hezčeje? Vítám já a to by už na ty lidi bylo moc, kdyby bylo ještě hnusně. Vždyť to s vámi měla Svatka přece dohodnutý na celý týden, že bude hezký počasí.“

A on povídá: „Hochu, ty neumíš číst?“

Jak neumím číst...? A teď jsem začal přemýšlet. Čtvrtek – bylo hezky. Pátek – bylo hezky. Sobota dopoledne – bylo hezky. Sobota odpoledne – viděli jste

(Pokračování na stránce 5)

pondělí 9. října 2023

kdy	co	kde
9:30	rozborový seminář	malý sál
9:30	Sněhová královna	velký sál
10:00		
10:30	Desná	
11:30	loučení Police nad Metují	malý sál
11:30	loučení Desná	malý sál
13:00	KR SČDO	sokolovna
13:00	KDP mladým	Aktiv
14:00	dechovka	před divadlem
14:30	vítání Štítina	před divadlem
15:30	Proč muži neposlouchají a ženy neumí číst v mapách	velký sál
16:00	Štítina	
16:30	Štítina	
20:00	Proč muži neposlouchají a ženy neumí číst v mapách	velký sál
20:30	Štítina	
21:00	Štítina	
22:00	seminář KDP	půdička
22:00	večírek Štítina	Aktiv

Recenze: Jaroslav Kodeš

Martin McDonagh: Mrzák Inishmaanský

DS Kolár, Police nad Metují

Martin McDonagh je současný britský dramatik irského původu, který se ve svých hrách velmi často inspirovuje irským venkovem, jeho drsností danou tvrdou historií silně katolické země, její geografickou polohou ležící vedle protestantské a vzdělanější Anglie, kulturou vycházející z lidových tradic zemědělského a rybářského způsobu života. Života na odlehlých místech ostrova, odkud permanentně, století co století, emigruje inteligence v touze po lep-

ším životě. Sám se sice narodil v Londýně, ale jeho rodiče pocházejí z Irska. On trávil pravidelně léto na západním pobřeží ostrova, kde se seznámil se svérázným místním dialektem, který později použil ve svých hrách.

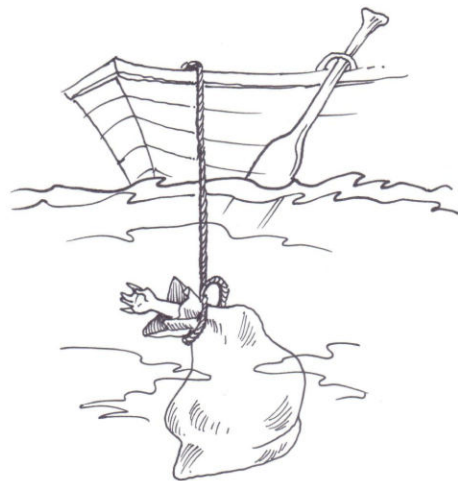
Hra *Mrzák inishmaanský* patří do tak zvané Aranské trilogie (doplňuje ji *Poručík z Inishmoru*, *Smrtky z Inisheeru*). Trilogie je nazvána podle souostroví Aran, což jsou tři ostrovy (Inishmore, Inishmaan a Inisheer) ležící na západním pobřeží irské pevniny v Galwayské zátocy. Ostrovy jsou posety památkami z předkřesťanské a raně křesťanské doby. A dramatika inspiroval způsob života místních lidí. Na ostrovech se dosud mluví výhradně irsky a ještě na počátku 18. století zde díky izolovanosti od pevniny přežíval poměrně primitivní způsob života. Hra se sice odehrává až v meziválečném období (1934), nicméně některé prvky tohoto způsobu života tu najdeme stále.

Hry Martina McDonagha se vyznačují scénami explicitního násilí, vulgarismy a černým humorem, který má místy až gro-

teskní nádech. A to asi přitahuje inscenátory jak na současné profesionální scéně, tak i na té amatérské, kde jsem jen letos zaznamenal dvakrát *Mrzáka inishmaanského*, třikrát *Krásku z Leenane* a dvakrát *Pana Polštáře*. O něčem to svědčí, co současné tvůrce k McDonagovi táhne. Možná to, že jim jeho hry nepřipadají v dnešní době nudné, neboť výstižněji odrážejí náš pocit ze šíleného světa kolem nás.

Vybrat si kteroukoli McDonagovu hru, u *Mrzáka* to není výjimka, nadchnout se pro ni je ovšem jedna věc. Druhá pak porovnat se s ní, neboť to není vůbec jednoduché. Souboru z *Police nad Metují* se to podařilo pouze z poloviny. Režisér Jaroslav Souček dobře obsadil postavy hry odpovídajícími hereckými typy, zvolil interpretační postup iluzivního, psychologicky realistického divadla, vyřešil několik prostředí hry celkem jednoduchým mobiliářem a zorganizoval dění na jevišti vcelku přehledně tak, že divák se až na drobné výjimky v ději dobře orientuje. To není málo, ale je to nedostačující vzhledem k plnému zážitku z divadla.

Začnu tím nejjednodušším.

Přestavby mezi obrazy včera tak nějak drhly, a to jak od těch, co měli se scénou manipulovat, tak i od zvukaře a osvětlovače. Souhra těchto lidí se moc nekonala. Další problém vidím v rozmazaných koncích obrazů a v neorganicky, z vnějšku začleněných důrazech na národnostní problematiku. Zřetelnější artikulace herců by také nebyla na škodu. Co je však zatím v plenkách, je nedostačující jevištní jednání všech aktérů. A to zvláště těch, kteří mají méně zkušeností. Režisér nevede herce k tomu, aby jednali – zviditelňovali, o co jim v příslušný okamžik jde. Nechává je vlastně jen říkat text, posouvá je po jevišti, aby bylo na ně vidět (v několika případech nešikovně), spoléhaje se na to, že to stačí. Slyšíme tak jen slova a vnímáme zase jen slova s nějakou přibližnou intonací. A přitom by herci potřebovali dostat činnosti, úkoly, které by více odhalily vnitřní svět postav a jejich charakter. Takovému aranžmá se říká významové, které už samo o sobě nese nějaké sdělení o vzájemném vztahu postav, jejich náladách, postojích, touhách, přáních tak, aby to pomohlo divákům vidět přesný význam slov. Ve výsledku by to umožnilo hercům plastičtější projev, který bude přirozenější, a divákům dá šanci více proniknout do smyslu příběhu.

No a poslední problém, kterému se soubor a režie nevyhnuly, je výklad inscenace. Jaké má téma. Jednodušeji, o čem se to hraje

teď a tady. Domnívám se, že to, co se píše v programu k inscenaci (mimořadně velmi pěkně), že mezi námi možná žije daleko víc a větších mrzáků =duševně postižených, než ten jeden viditelně handicapovaný a tolik vysmívaný, je pravda. Jen inscenace toto téma málo akcentuje.

Je dobře, že se soubor Kolár z Police na Metují utkal s tímto velmi kvalitním textem, respektive s autorem, který patří do top skupiny světových divadelních autorů. A i když inscenační výsledek není jednoznačný, už samotný proces zkoušení a přemýšlení nad textem muselo být velké dobrodružství, které soubor, herce i režiséra do budoucna velmi obohatilo.

KDP mladým

Naše první setkání s tragikomedii k nám přivezl DS Kolár z Police nad Metují. Do hry nás uvedla rocková hudba, která navodila jinou atmosféru, než jsme očekávali, a myslíme si, že mohla být lépe zvolená. Parně to bylo způsobeno absencí dramaturgie, s čímž také souvisí chybějící motivace postav a poněkud zkratkovitý a urychlený konec, který narušil temporytmus celého představení. V neposlední řadě nám vadily rušivé přestavby scény, která však byla velmi dobře zpracovaná. Dále nás pobavily irské stereotypy, zároveň se domníváme, že kdybychom ze hry nechali pouze audio, byla by to obstojná rozhlasová hra.

#žužment

#gohak

#irskéklíšé

Půdičkáři

Představení inscenace vyvolalo dlouhou a přátelskou diskuzi, jejímž středobodem bylo především téma viděného. Nedošli jsme ke shodnému závěru, nebyl však nikdo, koho by představení nechalo chladným, ale nikdo je každopádně přímo neodmítl.

Nejvíce se řešil charakter Mrzáka. Rozdílně jej vnímali ti, kteří hru znali, a ti, kteří ji viděli poprvé. Největší rezervy jsme viděli v kostymování, v režijním vedení mladých a v řešení závěru.

Cédéčka nahradily flešky

Když se loučil DS Malá Divadelní Kumpanie Kouřim, přiznal Pepa Hejral, že detektivky jsou jeho žánr a sir Artur Conan Doyle je autor jeho srdce. Svata-va Hejralová zase upozornila na další novinku tohoto ročníku Krakonošova divadelního podzimu.

Tím je malá úhledná krabička, která skrývá flešku neboli flash disk se záznamem soutěžního představení. „Klasické CD už je většinou k nepotřebě,

protože mnoho uživatelů počítačů nemá mechaniku nutnou k jeho přehrávání. Proto jsme modernizovali nosič, na nějž soutěžní představení zaznamenáváme,“ vysvětlila ředitelka KDP Svatka Hejralová a zároveň dodala, že tato konkrétní krabička je zatím prázdná. „Obsah ale určitě dodáme,“ slíbila.

Přínejmenším jako hollywoodského Oscara zvedl nad hlavu Martin Drahovzal z DS MDK Kouřim Krakonoše, kterého si letos soubory odváží. Všichni Páni hor vznikli ve Vrchlabí a každý z nich je originál ruční práce.

A pokud se těšíte na nějaké pikantnosti z pobytu Kouřimských ve Vysokém, těšíte se zbytečně. Jejich hosteska Kristýna totiž přesídlila z Vysokého a novou trvalou adresu našla právě nedaleko Kouřimi. Což sice znamená, že by přehlídka zde mohla mít trvalého agenta, jenže Kristýna si nechce popudit nové sousedy proti sobě. Smůla, tak snad zítra. (jn)

Linka Detroit – Vysoké

Kouřimští sehráli v sobotu ve Vysokém nad Jizerou dvě představení. Ještě dopoledne však nebylo zcela jisté, že v 16 hodin bude na jevišti divadla Krakonoš Sherlock Holmes. Jeho představitel Tomáš Musil do Vysokého letěl z amerického Detroitu.

Vše ale dobře dopadlo. Po devíti hodinách v letadle a přestupech v Torontu a Frankfurtu přistál mladý herec půl hodiny po jednácté na pražském Letišti Václava Havla. „Bylo to velmi dramatické, ani jsem to nechtěl tady nikomu říct. Ještě v noci z pátku na sobotu

byl Tom v Detroitu. Věřil jsem, že to stihne, protože jsem náhradní řešení neměl,“ přiznal autor scénáře a režisér Martin Drahovzal. Nervozita panovala, i když Tomáš hlásil, když v 9.30 dosedl ve Frankfurtu. „Ale byl už v Evropě. Pak ho čekal let do

Prahy, cesta do Krkonoš a po krátké aklimatizaci se transformoval do stoicky klidného anglického detektiva v Případu Baskerville. Je to pro nás dvojnásobný hrdina. Dojel včas, zvládl časová pásma i hlavní roli,“ chválil principál souboru. (jn)

Nejukecanější přípitek KDP

Honza Hejral má ve zvyku při loučení vyvolat zcela nečekaně někoho z přítomných, aby pozvedl sklenku a pronesl přípitek. Fakt, že jde o neplánované a zcela nečekané oslovení, mohou potvrdit z vlastní čerstvé zkušenosti. Tentokrát padl los na lektora půdičkářů Miroslava Krále. Ten povstal, zkonstatoval, že jej to zaskočilo natolik, že mu naprosto chybí slova, což u něj není zvykem. Pak se nadechl a pronesl: „Hm..., hm, hm, hm, Hmmmmmmmm..., hm.“ To byl asi nejdelší a nejukecanější přípitek, který jsem nejen tady, ale obecně všude slyšela.

(jn)

(Pokračování ze stránky 1)

to sami. Pršelo, vítr.

A tak mu říká: „Jemnost-pane Krakonoši, proč bylo tak? Ukažte, že jste lepší než ten Rampušák, Mistr z Prahy přijede, tak ať je trošku hezky.“

A on povídá: „Dobře, dobře, ale nikdo si ze mě tečka-tečka-del dělat nebude!“

„To by se přece nikdo neodvážil,“ konstatuju. A pak mi to došlo. V sobotu dopoledne vyšel Větrník. Já vám to přečtu a to si mů-

žete všichni najít, je to číslo 2, strana 7: „Tak doufám, že se zkaží počasí, Krakonoš sešle na Vysoké vítr a déšť, jelikož pak se budete držet v baráku a nebudete šámat po horách. A tak se sejdem Pod Hladinou.“

Pod Hladinou je hospůdka nahoře u divadelní scény. Z toho jsem usoudil, že se jedná nejspíš o korupci. Požádal jsem Koudelku a ten mi slíbil, že na to vyšle své nejlepší agenty. Ale také jsem požádal, aby se vyšetřování přesunulo až na příští neděli,

protože by vás pak pravděpodobně neměl v hospůdce kdo obsluhovat. A ta zkorumpovaná je nejmenovaná redaktorka Větrníku Fričová.

Tak dobře, nejmenovaná Fričová se přiznává, že inkriminovaný text napsala. Ale faktem je, že dotyčný Krakonoš každý rok pobírá štamprličku rumu od zmíněné Svatavy, aby zachoval přehlídce dobré počasí. Obviněná Fričová žádnou štamprličku neobdržela. A vůbec, co je dobré počasí pro přehlídku? (jn)

Jiřího Štěpničku uchvátily mažoretky

Nedělním odpoledním hostem byl člen Činohry Národního divadla v Praze, skvělý dabér a čerstvý držitel ocenění za dlouhodobé herecké mistrovství v dabingu, které získal v září na 29. ročníku Cen Františka Filipovského v Přelouči.

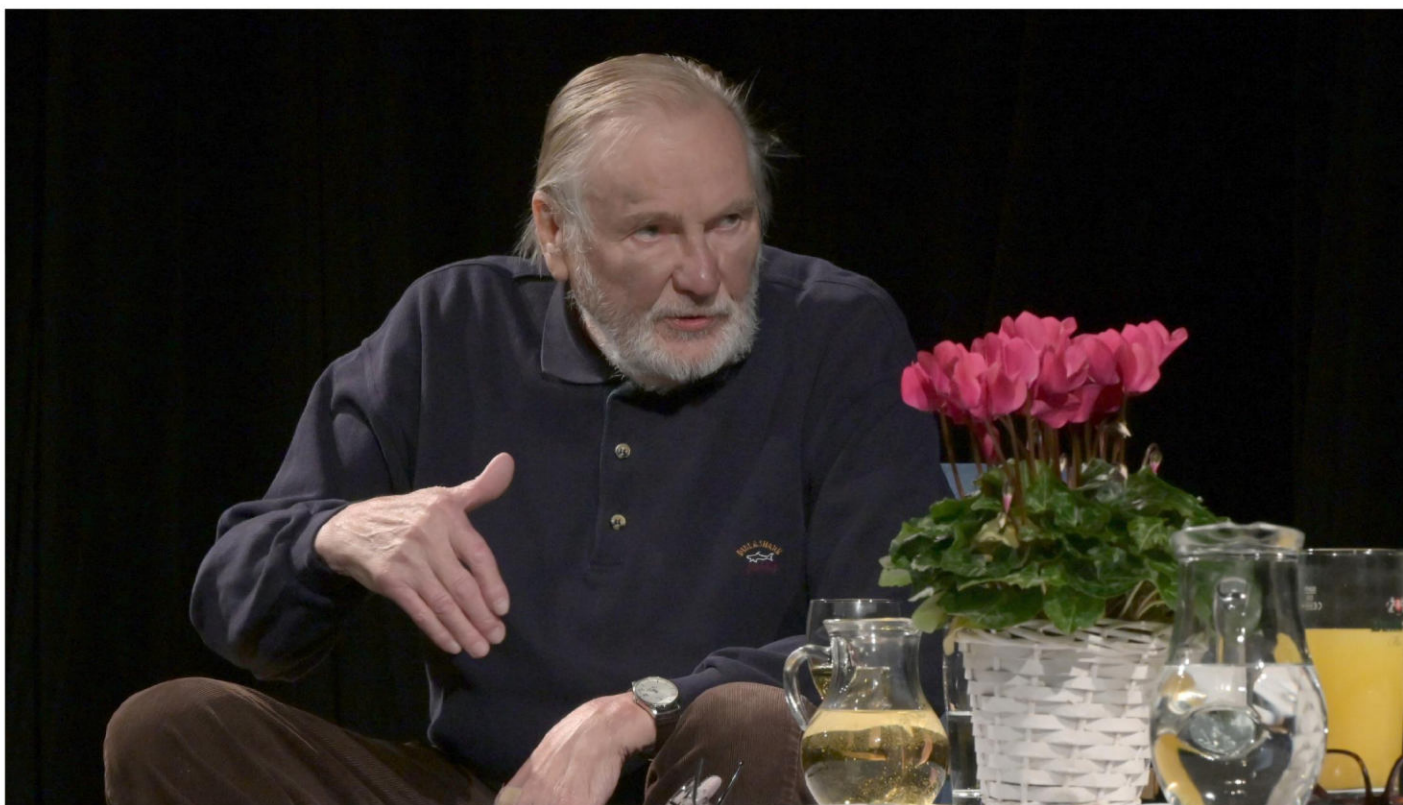
S moderátorem odpoledne Miroslavem Králem prošli hercovo dětství i uvěznění jeho matky, slavné herečky Jiřiny Štěpničkové. Probrali také fakt, že donedávna podepisoval smlouvy celým jménem Jiří Samec Štěpnička. Herec se podívoval nad tím, kolik informací si o něm Miroslav Král zjistil, prý ani on sám si nepamatuje, že by s některými režiséry pracoval. Dvojici pak na jevišti divadla Krakonoš posílila ještě

divadelní režisérka Jana Kališová, s níž Jiří Štěpnička spolupracoval například na inscenaci Libertin v pražském divadle Rokoko, kde Štěpnička hrál Denise Diderota.

V průběhu besedy se udála i poněkud dramatická mezihra, když se jednomu staršímu divákovi udělalo nevolno. Zasáhli místní hasiči i lékařka přítomná v publiku, přijela rychlá záchraná služba a vše skončilo dobře.

Diváci se s hercem rozloučili bouřlivým potleskem. Ten byl tak uchvácen vystoupením mažoretek a místní atmosférou, že se zdržel i na večerní představení souboru Kolár z Police nad Metují. Mimochodem, pokud i vás uchvacují mažoretky, můžete si jejich letitou spolupráci s přehlídkou prohlédnout na malé fotografické výstavě na divadelní půdičce.

(jn)

Taková malá hloupost, přitom velké gesto

Tajemné, neuměle balené dárčky rozdává každý den na loučení levá půlka prezidenta korupčního spolku Vobskočák Standa Mareš. Dává je podle svého uvážení souborům tak, jak si myslí, že právě jeho dárek doplní vhodně představení. Balíčky však skrývají další poselství.

A tak si odtud účastníci odvážejí čepice, kapesní svítilny, skleničky, vázy, pohledné slečny dostávají propisovačky a Standa je nabádá, aby mu určitě psaly, že e-mailovou adresu dodá. Představitel Nikoly Šuhaje dokonce dostal nové montérky, protože měl na scéně dle Standy chudák roztrhané kalhoty.

Všechny Standovy dárky i sám

Podzim... no a co

*Podzim si barvy rozmíchává
barví se les
modrá se vřes
a mlha ráda déle polehává.*

*A také rána jsou už chladnější
svetr se unese
však žádné deprese
ochotník kde jinde může být šťastnější.*

*Po ránu houska a zelený čaj
v Krakonoši už je živo
Honzík Koráb dá si pivo
tak přesně vypadá náš divadelní ráj.*

*Před námi pár moudrých lidiček sedí
nejsou to kati
a nejsou svatí
jen toho o kumštu trochu víc vědí*

*Jak včera hráli - budem si povídat
komu se nevedlo
a co se povedlo
každý z nás poslouchá po ránu rád.*

*A zítra ráno? Já zas na svém místě
sem mě to žene
uši nastražené
blažený - spokojen - tak to je jisté.*

Jiří Hlávka

dárce působí lehce potrhle a vyvolávají salvy smíchu. Skrývají však velmi hluboký a vážný podtext. Standa Mareš si všechny balíčky každý rok nechává balit v ústavu pro mentálně postižené děti v Českých Budějovicích, za

každý neobratně zabalený dárek platí 30 korun a letos jich do Vysokého nechal zabalit celkem 70. Ono to není jen o tom dát někomu peníze, ale darovat i smysluplnou práci. Stando, děkujeme.

(jn)

VOBSKOČÁCI!

Vzhledem k „nadupanosti“ letošního programu nebudeme kamarády z Vysokého zatěžovat ještě nočníkovým představením!!! Jsme však vyzýváni k projevení se kdykoliv v čase i místě potřebném. Výborné je naše zastoupení druhou půlkou na loučení!!! Bude možné i oživit některé večery na malém sále – tím je myšlena třeba kytara apod. Budu hledat čas pro hromadění, ale dobře to nevidím, protože řada z nás má odpolední i večerní představení. Nezapomeňte na příspěvky. Dorazím v pondělí.

Pravá půlka.

J. Patrman největší trému zažil při vítání

Než se návštěvníci usadí v hledišti, zavítají do prvního patra divadelní budovy do restaurace, která nese každý rok jiný název. Vedoucím úseku „kuchyňka“ je Jiří Patrman.

Juro, každý z přípravného výboru má něco na starosti. Ty šéfuješ kuchyňce. Jak dlouho?

Letos to bude čtvrtý rok. Jinak jsem ale léta předtím v kuchyňce vypomáhal. Můj předchůdce Jindra Mráček sháněl lidi a já jsem se mu nabídnul.

Na přehlídku si musíš sestavit svůj tým. Kolik lidí to tak bývá?

Kolem dvaceti lidí, kteří se v kuchyňce během přehlídky protočí.

Přibliž nám, prosím, jak vypadají přípravy, zásobování a to všechno kolem?

Na přelomu července a srpna vytáhnou podklady z loňska a koukám, kolik se čeho prodalo, čeho bylo málo, co naopak zbylo. Za každý rok mám složku, a tak porovnávám. Od srpna už koukám po akcích. Největší dodávka je zhruba týden před přehlídkou. Během ní se kupuje čerstvé pečivo a zelenina. Když je něco potřeba, zajíždím na nákup do Jilemnice.

Jak si pak organizuješ kuchyňku, zázemí a svůj tým?

Od září si začínám shánět lidi, oslovím je, zjistím, kdy mají čas a kdy mohou přijít. Dělíme se na dvě skupiny, ranní a odpolední. Ranní tam je od osmi zhruba do tří, odpolední od tří a konec směny je nejistý. Pak jsou i tací, kteří jsou od rána až do noci. Před přehlídkou je už dané, kdo a kdy přijde.

Prostor kuchyňky není největší, přesto je v ní opravdu všechno.

To máš pravdu, bohužel se technicky nejde nikam posunout. Kuchyňka je bývalá promítací kabina. Je malá, ale vejde se. Největší vytížení je právě během přehlídky a to se dá zvládnout.

A máte všeho dost, myslím nádobí, příborů?

To se dokupuje průběžně. Loni

bylo málo skleniček na víno. Takové nákupy se nemusí nijak řešit a schvalovat, to je prostě běžná spotřeba.

Na starosti máš ještě vyvýšený prostor u Půdičky.

Ano, ten taky spadá pode mě. Krájíme tady tlačenkou, gothaj a tak dále, připravujeme tady obložené mísy pro soubory a také pohoštění na slavnostní zahájení a ukončení přehlídky. Jinak ten kout slouží i jako výdejna jídel, obědy totiž bereme z restaurace U Medvěda.

Když můžeš porovnávat, o co je největší zájem, co mizí nejrychleji?

To je každý rok trochu jiné, podle nálady, podle chutí. Na přehlídku kupujeme do základu asi dvacet kilo párků. Jeden rok se vyprodaly rychle, další pak před koncem přehlídky dvanáct kilo zbývalo. Loni byl velký zájem o tlačenkou, pro ni jsem jel třikrát. O vajíčka, míchaná nebo hemenex, je zájem po celou dobu.

Počet porcí, obědů a večeří bývá plus minus podobný?

Skoro podobný, ale taky víme dopředu, kolik nás bude. Soubory

ry mají jídlo objednané dopředu, připočítám přípravný výbor, techniky a to číslo se během přehlídkového týdne už nemění. A když ano, umíme reagovat. K „Medvědovi“ dám soupis na začátku přehlídky a den předem upřesňuji a nikdy nebyl problém. Upřesním ale, že soubory se stravují jinde. Hovořil jsem o jídle pro přípravný výbor, pro techniku, lidi z kuchyňky, lektory a porotce.

Jaký je zájem o nápoje, pije se více pivo nebo víno?

Pivo se pije méně, než pamatuji, víno naopak více. Odpoledne se vypije hodně kávy. Je to dané tím, že po vítání dost lidí zajde na kafe a něco sladkého nebo na odpolední představení většinou vyrazí zájezdy seniorů z blízkého okolí. Už to není tak velké, jako to bývalo, ale odpolední hrací čas k té kávě vyloženě vybízí.

Takže i spotřebu kávy máš spočítanou?

Během týdne to je pět kilo kávy.

Řešil jsi někdy speciální požadavek na stravu?

Přiznám se, že ne. Nabídka je daná, jídlo vymyšlené, nasmlouvané, a kdo přijede, tak se podle toho i zařídí.

Říkal jsi, že konec odpolední směny je nejistý. Nastal někdy extrém, že jste v kuchyňce zůstali do noci nebo až do rána?

Ano, to jsme zažili s jedním souborem, nebudu jmenovat. Ve čtyři hodiny ráno jsem odcházel s tím, že už opravdu musím. Dopoledne na semináři mi pak přiznali, že seděli až do šesti do rána. I tak vstali a na rozbor přišli.

Když skončí přehlídka, tak asi panuje velká únava, že?

To každopádně.

Znalci přehlídky, hlavně ti, co jezdí na celý týden, vědí, že si mohou založit účet, tzv.

„sekyru“. To je tvůj nápad?

To ne, to už jsem převzal a taky rád zachoval. Myslím, že to vzniklo za Evičky Macháčkové. Na konci přehlídky musíš vše spočítat, to je jasné, ale během přehlídkového týdne psaní na sekyru ušetří spoustu času.

Kdo vymýšlí názvy kuchyňky, respektive název restaurace během KDP?

Honza Hejral podle toho, jakou loutkovou scénu připraví. Jako kuchyňka se pak názvu přizpůsobíme.

Když skončí přehlídkový maraton, tak pro tebe práce pokračuje, že?

V neděli, když přehlídka skončí, děláme inventuru, vracíme obaly a tak dále. Pak se od přehlídky a kuchyňky tak na dva týdny úplně odstřihnu. Poté si ale sednu a dělám vyúčtování, to mě nemine.

Zatím se bavíme o kuchyňce,

o jídle, o provozu. Zajímá mě ale také, jak ty to máš s divadlem?

Letos mě čeká moje osmá přehlídka. Příběh o tom, jak jsem se dostal do výboru a k divadelníkům, není úplně veselý. Jednou jsem byl v divadle v hledišti a volal mi brácha, že nám zemřela babička. Jindra, kterého jsem zmínil, mě pak hned stáhl do kuchyňky, abych přišel na jiné myšlenky.

Hrál jsi někdy divadlo?

Ne, nikdy a nechystám se. Ani jako technik, kulisák. Loni jsem byl poprvé „donucen“ vítat soubor před divadlem. Mohu říct, že takovou trému jsem nikdy nezažil. Proto všichni, kdo se dokáží postavit na prkna, která znamenají svět, mají můj obdiv. Já rád zůstanu věrný obsluze a kuchyňce.

Během roku, když jsou jiné akce v divadle, jsi taky šéfem kuchyňky?

Ano jsem, ale jarní prázdniny, když je na programu loutkové divadlo a poudačky, bohužel pracovníě nestíhám. V tu dobu ale kuchyňku zásobuji a vím, že tam mám skvělý tým, který mě zastoupí.

Jaké je tvé civilní zaměstnání?

Jsem vedoucí v Penny marketu.

A ke gastronomii jsi měl blízko, brigádníčil jsi v restauraci?

Ano, můj táta měl hospodu, takže jsem se na place něco naběhal.

Můžeš prozradit finanční obrat kuchyňky během přehlídky?

To není nic tajného, dělá to asi tři sta tisíc.

Juro, nevím, jak to děláte, ale děláte to dobře. Být i v druhé půlce týdne v pohotovosti, usmívat se a vyhovět všem, to chce opravdu nasazení.

Velké poděkování patří celému mému týmu, všem, kteří se na chodu kuchyňky podílejí. (fry)

Vedoucím semináře SČDO je 13 let Jaromír Kejzlar

Letošní vydání Větrníku přináší rozhovory s pedely seminářů. Seminář-dílnu SČDO zastřešuje Jaromír Kejzlar.

Mirku, anonceovali jsme, že letos ve Větrníku vychází rozhovory s pedely. Ty sám však spíše používáš označení vedoucí semináře. Proč?

Slovo pedel asi před třiceti lety začal hojně používat Dušan Zakopal. Zjistil jsem, že spousta lidí ani neví, co slovo pedel znamená. Sám o sobě proto raději říkám, a taky se tak podepisuji, že jsem vedoucí semináře.

Jak dlouho na KDP vedeš seminář Svazu českých divadelních ochotníků (SČDO)?

Mám uložený sešit s docházkou účastníků i s poznámkami. Víím tedy naprosto přesně, že ve Vysokém jako vedoucí semináře jsem od roku 2010. Za rok 2009 tu mám ještě rukopis Dušana Zakopala.

Za tu dobu jsi oslovil mnoho lektorů, těch jmen byla celá řada.

Jirka Hraše jako lektor působil patnáct, možná dvacet let, do roku 2010. V roce 2011 se už kvůli zdravotním komplikacím omluvil. Zaskočil za něj Dušan Zakopal, ale to už druhým lektorem byla Petra Richter Kohutová. Od roku 2012 jsme měli domluveného Františka Zborníka. V roce 2016 přijel Svatopluk Vašut, režisér z Teplic. Vladimír Kracík přijel do Vysokého v roce 2019. Vladimír se musel letos z pracovních důvodů omluvit a doporučil nám Petra Štindla.

Skvěle zmapovaná historie. Víím, že se Svátou Vašutem i Frantou Zborníkem jste se znali léta, takže oslovit je na seminář bylo snadné. Jak jste se seznámili s Vládou Kracíkem?

Rok před tím, než byl u nás na semináři, zasedal jako člen přehlídkové poroty a já ho pak oslovil.

Tvoje největší úloha je pravděpodobně nejdůležitější v čase příprav přehlídky.

Ano, posílám pozvánku, vyrozumím účastníky, vše dohaduji, informuji je o tom, co si mají připravit. Petr Štindl měl požadavek, aby se seminaristé seznámili s textem Višňový sad v překladu Suchařípy. Po uzávěrce přihlášek musím zajistit vstupenky, to už se musí vyjednat s pořadatelem, včetně dalších podmínek. Na semináři má ohledně ceny vstupenek výhodu ten, kdo je členem SČDO. Nečlen si platí celé vstupné sám.

Seminář SČDO, dříve pod názvem Klub režisérů, teď už přesněji seminář-dílna SČDO ale nemá charakter rozborového semináře.

Přesně, na to je ve Vysokém Půdička, které se zúčastňuje i většina seminaristů, stejně jako do-

poledního hodnocení poroty. Rozboru představení se rovněž věnuje i KDP mladým.

Určuješ někdy téma semináře-dílny?

To je plně v rukou lektora.

Stanovíte si úkol, že by na konci měl být připravený nějaký výstup?

Před lety jsme s Jirkou Hrašem dělali na konci přehlídky krátké představení. Byly to například jarmareční písně, prezentovali jsme je před lidmi v muzeu, před budovou divadla. Později jsme si připravovali výstup jen pro sebe a pozvali jsme pár známých, třeba porotce. V době, kdy seminář převzal Sváta Vašut, jsme od závěrečného výstupu upustili.

Jak tedy probíhá práce v semináři-dílně SČDO?

Pro seminář máme vybraný text. Každý den pak pracujeme na jeho části, kdy za účasti lektora navrhujeme, jak text upravit k inscenování a scénografii. Většinou se pak seminaristé rozdělí na několik skupin a pod vedením režiséra, kterým je vždy někdo z nich, se pokusí zadaný úryvek textu nazkoušet. Výsledek pak, opět za asistence lektora, všichni hodnotí a tím většinou ten den práce končí. Druhý den se pokračuje s další částí textu. Takhle se zapojí všichni, učíme se hrát i režirovat.

Ty sám jsi aktivní účastník semináře?

Ano, celou dobu jsem se seminaristy a zapojuji se. Někdy se stane, že mám na přehlídce další úkoly, třeba vítání souborů, takže se na chvíli vzdám a pak se vrátím.

Kde probíhá váš seminář?

V sokolovně, tam je velká místnost, kde děláme rozbor textu. Skupiny se pak rozdělí do dalších prostor, těch je v sokolovně dost.

A v jakém čase?

Scházíme se od 13 do 16 hodin. Jelikož jako seminaristé máme vstupenky až na večerní soutěžní představení, tak po semináři je volno a do divadla jdeme až večer.

Kolik zájemců se hlásí?

Loni nás bylo šestnáct, letos třináct. Kapacita je někdy daná i lektorem, aby připravená práce byla efektivní.

Ptám se každého pedela, tedy vedoucího semináře, odkud pochází a co dělá. Ty máš sice profil na Databázi českého amatérského divadla, ale pro upřesnění - jsi z Ústí, nebo Krupky?

Jsem přímo z Ústí nad Labem. Spolupracuji se souborem v Děčíně i s Krupkou. Na obě strany to mám stejně daleko. Narodil jsem se v Kutné Hoře a ve Zbraslavicích jsem žil do svých tří let. Pak proběhlo stěhování do Krup-

ky a do Ústí mě zavedla práce.

A pracoval jsi kde?

Třicet sedm let jsem byl u policie jako vyšetřovatel. První dva roky jsem byl na obvodě a takzvaně na ulici. Pak už to byly různé pozice a musel jsem si dodělat vysokou školu. Dlouho jsem tomu unikal.

Není tajemství, že jsi v důchodu.

Samozřejmě že ne, protože to na mě každý pozná. Už od roku 2008.

Takže máš jistě čas na divadlo.

V Děčíně máme hotovou pohádku a děláme další hru pro dospělé. V Krupce končíme s Maryšou a od nového roku nás čeká nové zkoušení, na které se těším. (fry)

Nakupujte originály v divadelním krámku

Také letos najdete v krámku u hlavního vchodu do divadla bohatý sortiment nejrůznějších pochutin či zboží na památku.

Kromě jiného tu nabízejí žetony do nákupních košíků, abyste nemuseli hledat drobné, a reflexní pásky na ruku, kolo či kočárek, aby vás nepřejelo auto či povoz. Blíží se nejen zima, ale také s ní spojené svátky vánoční, proto už nyní, v době opadávajícího listí a vylupujících se kaštanů (máte nějaký vysoký v kapse?), si můžete pořídit nějakou vánoční výzdobu, např. svícný.

Dámy, máte pocit, že vašemu šatníku chybí nějaká netradiční novinka? Pak si poříďte originální, ručně malované šaty nebo trička. Rozhodně v nich nepotkáte žádnou svou sokyni, ať už soupeříte v lásce, nebo zaměstnání. A vše doplňte neméně originálními šperky. A pokud snad potřebujete doma dokázat, že jste oprav-

du, ale OPRAVDU strávili týden ve Vysokém nad Jizerou na Krakonošově divadelním podzimu, vybere si v krámku nějakou tu turistickou vizitku.

A tip máme i pro sběratele,

a sice sběratele různých placek (myšleno nových forem dřívějších odznaků – pozn. red.) V krámku u vchodu do divadla lze koupit také bílé sběratelské placky KDP.

(jn)

Vážení čtenáři, na těchto místech jste ve Větrníku byli zvyklí čítávat rozhovory se zástupci soutěžních souborů. Letos jsme trošku tento formát změnili a soubory zpovídáme formou ankety, přičemž každý dostal předem stejné dotazy a my vám budeme postupně vyplněné ankety předkládat.

ŠAMU Štítina, A. a B. Peasovi – Proč muži neposlouchají...

V jakém roce vznikl váš soubor?

2001

Kolik členů celkem má váš soubor?

Od roku 2001 do roku 2023 prošlo souborem: 76 herců, 11 hudebníků, 14 nápověd, osvětlovačů a zvukařů 9, redakce 10, personálu 9

Kolik aktivních členů má váš soubor?

16 herců, 8 hudebníků, 2 nápovědy, 2 osvětlovače, 2 zvukaře, redakce 2, personálu 7

Kolik žen/mužů/děti/psů?

8 mužských herců, 7 ženských hereček, 2 nápovědy, 2 ženy-redakce, 5 žen-personálu, 1 muž-personálu, dítě a zvíře ne

Kolik členů hraje na nějaký hudební nástroj?

10

Je mezi členy souboru manželský pár? Pokud ano, kolik?

3 páry

Jak dlouho jste zkoušeli inscenaci, se kterou jedete do Vysokého?

Od února 2023

Jaký je průměrný věk celé party, která přijede s vaším představením do Vysokého?

Cca 40

Kolik kilometrů ujedete ze své domoviny do Vysokého?

Tam 348 km a zpět stejně

Kolik inscenací máte aktuálně na repertoáru?

3

Kolik káv vypijete na jedné běžné

zkoušce?

Letos přibližně 20

A kolik vína, piva či pálenky?

Pálenka na zkouškách není povolena, ale mezi hudebníky není vidět. Je to tajné! Pivo jen Birell - většinou se jezdí auty. Při oslavách se pije asi vše, ale pijí jen neřidiči. Když to miluješ, na množství nikdo nehledí.

Jak dlouho trvá jedna běžná zkouška?

2-3 hodiny

Kolikrát v průměru odehrajete nazzkoušené představení?

20×

Po kolikáté jedete (vracíte se) současně do Vysokého?

Po 11.

(fry)

Došlo do redakce - Opravy s omluvou

Petra Richter Kohutová se omlouvá za dvě nepřesnosti v recenzi Balady pro banditu (2/2023, str. 4).

Inscenace na téma Nikola Šuhaj loupežník s hudbou Petra Ulrycha vznikaly již v sedmdesátkách, nikoliv osmdesátkách, jak uvedeno. Tímto se omlouvám všem Šuhajům, které jsem po vzoru StředoMerických Smrtek zmrtvila. Moraně by se to nestalo.

A roli Jury Šuhaje hrál sice David, ale nikoli Loukota, nýbrž Petrželka. Tímto apeluji na hostesky hrajících souborů, aby si nejpozději při vítání zaevidovaly všechny přítomné a se získanými informacemi o změnách v obsazení navštívily co nejdříve porotov-

nu/ lektornu/ kužárnu! Tajemník nemůže myslet na všechno. I

když by při své třesuté energii mohl.

Děkujeme za každý příspěvek na oponu

DS Krakonoš chce zrestaurovat stoletou oponu loutkové scény od vysockého malíře J. Jandy. Proto je v divadle pokladnička na příspěvky, další jsou ve Vlastivědném muzeu a v městské knihovně. Pod článkem najdete sbírkové QR kódy, nebo můžete svůj příspěvek zaslat na účet: 323572986/0300, a to až do konce tohoto roku. Děkujeme.

- QR Platba - 100 Kč -

- QR Platba - 200 Kč -

- QR Platba - 500 Kč -

- QR Platba - 1000 Kč -

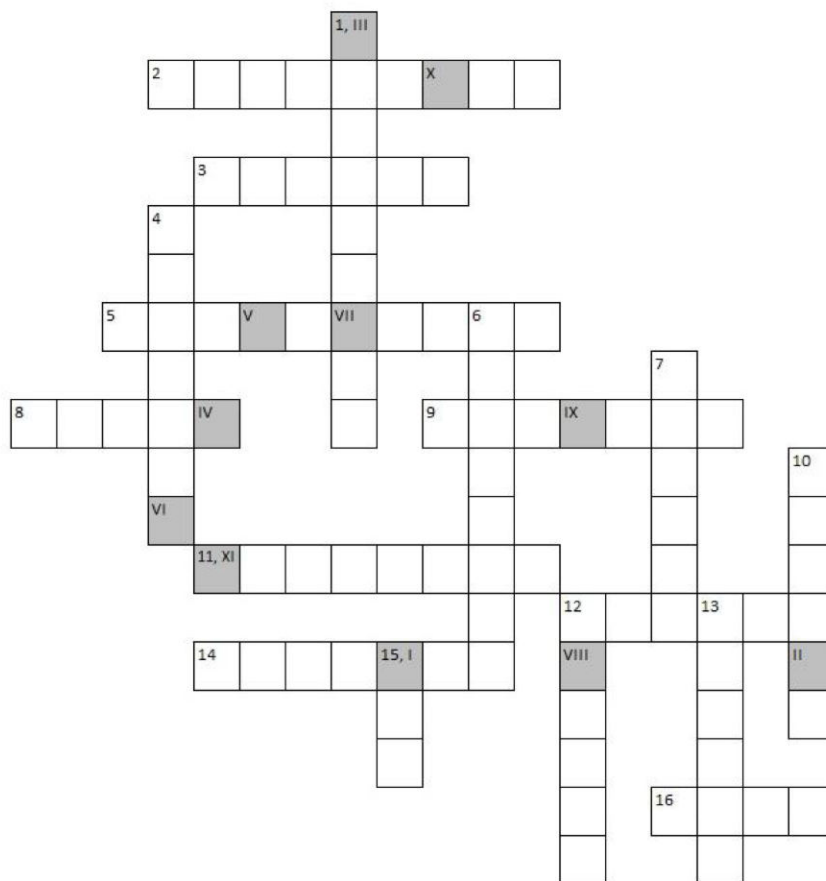

Křížovka 4 – čeští spisovatelé

Doplňte příjmení autorů následujících titulů. Tajenka je skrytá pod římskými číslicemi.

- Vodorovně
 2. Zbabělci
 3. Kříž u potoka
 5. Ohlas písní českých
 8. Kytice (z pověstí národních)
 9. Psohlavci
 11. Petrolejové lampy
 12. Příliš hlučná samota
 14. Saturnin
 16. Spalovač mrtvol

- Svisle
 1. Maryša
 4. Báječná léta pod psa
 6. Divotvorný klobouk
 7. Povídky malostranské
 10. Záhada hlavolamu
 12. Romance pro křídlovku
 13. Slezské písně
 15. Paličova dcera

Hlasování diváků

Romeo Julie a tma 8,39 Balada pro banditu 9,96 Případ Baskerville aneb Rapsodie na Blatech 8,65
 Mrzák Inishmaanský 8,33

Citát dne neděle 8. 10.

S každým divadelníkem, který dorazí do infocentra KDP, se hezky přivítáme, pozdravíme, políbíme. A v tom šrumci se někdy přivítáme i s těmi, kdo si přijdou jen koupit lístky. (Eva Marková)

úterý 10. října 2023		
kdy	co	kde
9:30	Rozborový seminář	malý sál
11:30	loučení Štítina	malý sál
12:00	Příjezd Popůvky u Brna	
12:30	Příjezd Desná	
13:00	KDP mladým	Aktiv
13:00	KR SČDO	sokolovna
14:30	dechovka	před divadlem
15:00	vítání Desná	před divadlem
15:00	vítání Popůvky u Brna	před divadlem
16:00	Kyanid o páté	velký sál
16:30		
17:00	Desná	
20:00	Od Silvestra do Silvestra	velký sál
20:30		
21:00	Popůvky u Brna	
21:30	zasedání poroty	kuřárna
21:30	Seminář KDP	půdička
22:00	večírek Desná	malý sál
22:00	večírek Popůvky u Brna	malý sál

Větrník, zpravodaj 54. Krakonošova divadelního podzimu – Národní přehlídky venkovských divadelních souborů. Vydává Občanské sdružení Větrov. Redakce Jana Fričová, Lukáš Frydrych, kresby Petr Kolínský, technické zpracování Josef Hejral, fotografie Ivo Mičkal. Tisk povolen MK ČR E 22952.